

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17Csp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119357344
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:6119357344.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Johanou Máčajovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený: Remedium legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: Y. I., V.. XX. XX. XXXX, B. P. B., D.. T. XXXX/XX, o zaplatenie 320,37 Eur, takto

rozhodol:

- I. Súd nárok žalobcu v časti o zaplatenie 320,37 Eur s príslušenstvom zamietá.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 4,42%.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal zaplatenia sumy 670,37 Eur spolu s úrokmi vo výške 5 % ročne zo sumy 670,37 Eur od 18. 12. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 17. 12. 2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 05. 05. 2016 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil splátky v stanovených termínoch, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca podaním zo dňa 24.01.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.12.2016 a žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavuje sumu 670,37 Eur a pozostáva z istiny vo výške 350,00 Eur, z riadneho úroku vo výške 225,94 Eur, z úroku z omeškania vo výške 41,83 Eur a z poplatkov vo výške 52,60 Eur. Žalobca si súčasne uplatňoval zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 18. 12. 2018, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 3. 09. 2019 platobný rozkaz, sp. zn. 11Up/1073/2019 na sumu 670,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 670,37 Eur od 18. 12. 2018 do zaplatenia.

4. Žalovanému sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk. Súd vyzval žalobcu, aby oznámil, či navrhuje pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. V zmysle § 10 ods. 3 Zákona o upomínacom konaní sa vydaný platobný rozkaz návrhom na pokračovanie v konaní zrušil a súd postúpil žalobu na tunajší súd dňa 18. 05. 2020.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), k tejto sa nevyjadril.

6. V predmetnej veci prvostupňový súd rozhodol rozsudkom č.k. 17 Csp 26/2020-83 dňa 30.11.2020 tak, že určil: I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 350,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 350,00 Eur od 18. 12. 2018 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 4,42 %. Výrok I. o čiastočnom vyhovení žalobe nadobudol právoplatnosť dňom 02.03.2021, zvyšné 2 výroky boli napadnuté včas podaným odvolaním žalobcu. Krajský súd o podanom odvolaní rozhodol dňa 30.09.2021, č.k. 11 CoCsp/12/2021-118 tak, že zvyšné výroky II. a II. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Z odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pochybenie súd videl v tom, že žaloba bola čiastočne zamietnutá bez pojednávania, hoci žalobca nemal vedomosť, že by niektoré skutkové tvrdenia boli sporné, pričom súd svoj názor neprezentoval v konaní pred vydaním rozhodnutia ani v rámci prípadného predbežného prejednanie sporu, ani vo veci nevytýčil pojednávania, na ktorom by umožnil právne žalobcovi argumentovať. Je potrebné v ďalšom konaní nariadiť pojednávania v prípade, ak by súd považoval skutkové tvrdenia za sporné, pričom s uvedeným oboznámi strany, dá priestor na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany.

7. Súd tak na prejednanie veci nariadil pojednávania, pričom pojednával v neprítomnosti strán sporu, zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti, žalovaný svoju neúčast' na pojednávani neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadala.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, najmä zmluvou o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.05. 2016, všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., splátkovým kalendárom, výzvou na úhradu zo dňa 25. 11. 2016, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.01.2017, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 spolu s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019, predžalobnou výzvou na zaplataenie pohľadávky- pokus o zmier zo dňa 31.05.2019, odvolanie žalobcu zo dňa 14.01.2021, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti strán sporu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) a žalovaný uzatvorili dňa 05. 05. 2014 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 350,- Eur, pričom celková čiastka spojená s úverom mala predstavovať sumu 460,74 Eur pri výške mesačnej splátky 19,21 Eur k 20. dňu kalendárneho mesiaca a počte splátok 24. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 22,90 %, RPMN vo výške 30,23 % a priemerná RPMN vo výške 32,03 %. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18. 12. 2018 došlo k postúpeniu pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a. s. na žalobcu. Žalobca výzvou zo dňa 25. 11. 2016 vyzval žalovaného na zaplataenie dlžnej sumy vo výške 115,26 Eur najneskôr do 15 dní. Následne listom zo dňa 24.01.2017 oznámil mimoriadnu splatnosť pohľadávky z nesplateného úveru ku dňu 29.12.2016.

10. Žalobca si uplatňoval nárok na zaplataenie celkovej sumy vo výške 670,37 Eur s príslušenstvom, nakoľko suma 350,- Eur s požadovaným príslušenstvom mu už bola právoplatne priznaná rozsudkom č.k. 17 Csp 26/2020-83 dňa 30.11.2020, v predmetnom konaní je spornou iba zvyšná časť nároku predstavujúca neuhradené riadne úroky, poplatky a úroky z omeškania. Zo spisu je zrejmé, že žalovaný na zmluvu o úvere neuhradil žiadnu platbu.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),.

22. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka Zákom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2004 v piatej hlave

začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je v zostávajúcej časti nedôvodná.

25. Zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o pôžičke spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka.

26. Strany sporu uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému z titulu úveru sumu 350,- Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva o úvere uzatvorená medzi veriteľom a spotrebiteľom však neobsahuje náležitosti požadované Zákomom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

27. Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. I keď v zmluve je uvedená adresa právneho predchodcu žalobcu v jej záhlaví, zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, že adresa právneho predchodcu žalobcu je tou, na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. K otázke neuvedenia tzv. reklamačnej a sťažnostnej adresy predávajúceho v zmluve je potrebné uviesť, že za splnenie tejto povinnosti nemožno považovať uvedenie adresy sídla právneho predchodcu žalobcu v záhlaví zmluvy v rámci jej ďalších identifikačných údajov. Tieto údaje vyplývajúce z výpisu z obchodného registra len umožňujú identifikovať právneho predchodcu žalobcu nezameniteľným spôsobom ako poskytovateľa úveru žalovanému. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, že by adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Navyše v prípade žalobcu pôsobiaceho na území celého Slovenska, zohľadniac tiež, že zmluva nebola uzatvorená v Bratislave, nie je zrejmé, na ktorej adrese môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Predmetná zmluva teda obsahovala len formálne označenie poskytovateľa úveru (právneho predchodcu žalobcu) ako zmluvnej strany (v úvodnej časti zmluvy), čo nepredstavuje obsahovú informáciu pre spotrebiteľa, na akej adrese môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (takýto údaj nebol uvedený v žiadnej časti predmetnej zmluvy). Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 jednoznačne odlišuje obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa písm. b), teda obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu a podľa písm. c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Z citovaných ustanovení teda vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať obe uvedené náležitosti. Pokiaľ teda v predmetnej úverovej zmluve je v záhlaví uvedené obchodné meno, sídlo a IČO veriteľa, ide o údaje identifikujúce veriteľa v zmysle § 9 ods. 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu neobstojí argumentácia žalobcu uvedená ohľadne tejto povinnej náležitosti v jeho odvolaní.

28. Súd má za to, že v zmluve chýba aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a sice doba trvania zmluvy. Do trvania zmluvy musí byť určená presným nezameniteľným údajom (deň, mesiac, rok). Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej doby trvania zmluvy, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Uvedené nenahrádza ani údaj uvedený v informáciách o spotrebiteľskom úvere, kde je uvedené, že zmluva je uzatvorená na dobu určitú, a to na dobu úverového vzťahu, do vyporiadania všetkých záväzkov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom. Uvedené ustanovenie rovnako nespĺňa požiadavku určitosti doby trvania zmluvy. Preto rovnako neobstojí argumentácia žalobcu uvedená ohľadne tejto povinnej náležitosti v jeho odvolaní.

29. Súd sa taktiež zaoberal aj dohodnutou úrokovou sadzbou. Pokiaľ ide o výšku dohodnutého úroku z úveru, jeho sadzba v danom prípade predstavovala 22,90 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery obdobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v II. štvrtroku 2016 činil priemerný úrok 7,20 % p.a., v predchádzajúcom

štvrtroku, t.j. prvý štvrtrok 2016 činil priemerný úrok 9,35 % p.a.. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne (pri hodnote 7,20 % ide o viac ako trojnásobok) prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

30. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

31. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o pôžičke v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Aj vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka) a z tohto dôvodu súd vyvodil záver, že v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto sa úver aj z uvedeného dôvodu považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov.

32. Z predložených listinných dôkazov pripojených k žalobe nie je preukázané, že pri poskytnutí úveru konal právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou, resp. že z jeho strany neprišlo k porušeniu povinností v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď veriteľ/právny predchodca žalobcu je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru; žalobca totiž nepredložil žiadny doklad o posudzovaní spôsobilosti dlžníka splácať úver, hoci na doplnenie bol súdom vyzvaný, do termínu pojednávania uvedené nedoplnil. Stalo sa tak až po vyhlásení rozsudku, keď doklady boli súdu doručené až nasledujúci deň, pričom z doručky vyplýva, že došli v deň pojednávania o 10:30 h, pričom pojednávanie bolo nariadené na 9:30 hod., t.j. po vyhlásení rozhodnutia.

33. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), písm. f) a písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže zmluva obsahovala neprimerane vysokú úrokovú sadzbu úveru, a pretože žalobca hrubo porušil povinnosti pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

34. Nakoľko žalobcovi bola z titulu úver poskytnutá suma istiny vo výške 350 Eur a táto mu už bola priznaná právoplatným rozsudkom dňa 30.11.2020, zvyšná časť uplatneného nároku, vzhľadom na ustálenie, že poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov, je tak nedôvodná a súd tak žalobu v tejto časti zamietol.

35. Súd teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, a to v časti uplatnenej istiny vo výške 320,37 Eur (670,37 Eur - 350,00 Eur) žalobu zamietol.

36. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočností, že žalobcovi bola už skôr vyhláseným rozsudkom priznaná suma 350,00 Eur s príslušenstvom predstavujúca istinu úveru. V danom prípade hrubý úspech žalobcu predstavuje 52,21 % a hrubý úspech žalovaného 47,79 %, teda čistý úspech žalobcu vo veci predstavuje 4,42 %. To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 4,42 % trov konania, tak ako je uvedené vo výroku II.

40. Súd rozhodoval aj o trovách odvolacieho konania, v ktorom konaní bol žalobca plne úspešný a preto mu súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP); odvolanie podané navrhovateľkou a procesným opatrovníkom by však bolo právne neúčinné, nakoľko sa odvolania vzdali vyhlásením do zápisnice po vyhlásení rozhodnutia.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.